

श, पक्षीपति) H. an. 3, 724. MED. ८. 25; vgl. पिङ्गान् in der unter पक्का-
णा aus KĀCIKH. mitgetheilten Stelle. — b) ein best. Fisch H. an. MED.
Pimelodius Pangasius Ham. Wils.; vgl. पिङ्गास्य. — 2) f. ई = नालिका
H. an. नीलिका MED. die Indigopflanze Wils. — 3) n. ächtes, reines
Gold MED.

पिङ्गास्य (पिङ्ग + आस्य) m. = पिङ्गाश 1, b. ÇABDAR. im ÇKDR.

पिङ्गेनण (पिङ्ग + ईनण) adj. bräunlich rothe Augen habend VARĀH.
BRH. S. 17, 5. m. Bein. Çiva's H. 199.

पिङ्गेश (पिङ्ग + ईश) m. der Herr der bräunlich rothen Farbe, Bein.
des Feuers MBH. 2, 1148.

पिचाट gaṇa आकर्षादि zu P. 5, 2, 64. तुन्दादि zu 117. m. 1) Bauch
H. 604. an. 3, 183. n. HALĀJ. 2, 360. — 2) ein best. Theil beim Vieh
(पशोरवयवे) H. an. — Vgl. पिचाट.

पिचाटक 1) adj. = पिचाटे कुशलः gaṇa आकर्षादि zu P. 5, 2, 64. —
2) f. पिचाटिका Wade H. 615; vgl. पिचिण्डिका, पिण्डिका, पिच्छा.

पिचाण्डक (von पिचाट) adj. = पिचाटो ऽस्यास्ति gaṇa तुन्दादि zu
P. 5, 2, 117. wohl dickbäuchig.

पिचाण्डेन (wie eben) adj. dass. ebend.

पिचाण्डल (wie eben) adj. dass. ebend. H. 450. HALĀJ. 2, 453. स्वाहा-
कारिर्वपुः सुरा ज्ञाताः पिचाण्डलाः KĀCIKH. 87, 122 (bei AUFRECHT).

पिचव्य (von पिचु) adj. P. 6, 1, 80, Sch. m. Baumwollenstaude H. 1139.
HALĀJ. 2, 47.

पिचाड m. AK. 3, 6, 2, 18. 1) Bauch AK. 2, 6, 2, 28. MED. १. 32. — 2)
ein best. Theil beim Vieh MED. — Vgl. पिचाट.

पिचाडवत् (von पिचाट) adj. dickbäuchig COLEBR. und LOIS. zu AK.
2, 6, 4, 44.

पिचिण्डिका f. Wade H. 615, v. l. für पिचाण्डिका.

पिचिण्डल adj. = पिचाण्डल AK. 2, 6, 4, 44.

पिचु m. 1) Baumwolle, Watte AK. 2, 9, 106. TRIK. 2, 10, 11. 3, 3, 394.
H. 1139. MED. ६. 7. HALĀJ. 2, 47. संक्राय पिचुना सितेन सु०. 4, 60, 16.
घृताक्तं मूर्ध्नि पिचुं दद्यात् 369, 1. कुर्यात्कल्कान्पिचुंश्च 314, 21. पिचुवस्त्र-
पौरन्यतरा प्रमूय 2, 47, 5, 7, 12. 236, 21. ०ज्ञोत 1, 15, 3, 42, 3. 2, 193, 19.
०वर्ति 1, 54, 18. — 2) eine best. Getraideart (शस्यभेद) Viçva im ÇKDR.
— 3) = पिचुक Vangueria spinosa सु०. 1, 213, 18. — 4) ein best. Maass,
= कर्ष MED. सु०. 2, 496, 10. — 5) = कुष्ठभेद MED. eine Art Aussatz
Wils. — 6) N. pr. eines Asura MED. — 7) Bhairava Viçva im ÇKDR.
eines der 8 Gestichter des Bh. Wilson nach ders. Aut. — Vgl. तूलपिचु.

पिचुक (von पिचु) gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90. m. Vangueria spinosa,
ein Baum, RATNAM. im ÇKDR. (fehlt bei uns). सु०. 2, 54, 2.

पिचुकोय adj. von पिचुक gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90.

पिचुतूल n. Baumwolle TRIK. 2, 10, 11. — Vgl. पिचु, तूल, तूलपिचु.

पिचुमन्द (पिचु + म०) m. Azadirachta indica A. Juss. (s. निम्ब) H.
1139. HALĀJ. 2, 41. PĀR. GRH. 3, 10. सु०. 2, 118, 16. 130, 4. VARĀH. BRH.
S. 28, 12. BHĀG. P. 8, 2, 12. ÇIÇ. 3, 66. पिचुमन्दः फलाद्यो ऽपि काकैरेव हि
भुव्यते BRHANNĀRAD. P. 34, 12 (bei AUFRECHT, HALĀJ.).

पिचुमर्द (ein anders gelesenes पिचुमन्द) m. dass. AK. 2, 4, 2, 43. TRIK.
3, 3, 127. RATNAM. 31. सु०. 2, 175, 1. 293, 18. DAÇAK. 100, 11.

पिचुल m. 1) Tamarix indica AK. 2, 4, 2, 20. H. 1139. an. 3, 669. MED.

l. 112. HALĀJ. 2, 40. Barringtonia acutangula Gaertn. (vgl. निचुल) H.
an. MED. — R. 3, 79, 37. — 2) Baumwolle, = पिचु SĀRAS. zu AK. ÇKDR.
— 3) Seerabe H. an. MED.

पिच्छ्, पिच्छपति v. l. für पिक् spalten, zertheilen Dhātup. 32, 40. पि-
च्छित s. bes.

पिच्छ 1) adj. = चिपिट = पिच्छित platt gedrückt H. an. 3, 160. eine
plattgedrückte Masse, Kuchen; s. तिल०. — 2) m. eine best. Augen-
krankheit H. an. 3, 166. MED. १. 49. — 3) n. Zinn AK. 2, 9, 106. H. 1042.
H. an. MED. Blei H. an. MED.

पिच्छा f. eine Zahl von 16 Perlen, die ein Dharana wiegen, VARĀH.
BRH. S. 82, 17. पिचा v. l., aber gegen das Versmaass verstossend.

पिच्छित m. ein best. giftiges Insect सु०. 2, 288, 1. ०क m. dass. 237, 13.

पिच्छित adj. breitgedrückt, gequetscht सु०. 1, 182, 17. 301, 7. 361, 18.
प्रह्वरपोडनाभ्यो तु यदङ्गं पृथुतां गतम् । मास्यि तत्पिच्छितं विद्यान्मञ्जर-
क्तपरिस्रुतम् ॥ 2, 19, 4. — Vgl. पिच्छट, चिपिट, पिच्यु, पिष्.

पिच्छ 1) n. AK. 3, 6, 2, 30. Schwanzfeder, insbes. beim Pfau AK. 2, 5,
31. H. 1320. MED. kh. 3. 4. मयूर० MBH. 4, 185. घृतेन शिखिपिच्छानामु-
च्छ्रितेन 191. शिखीन् — उच्छ्रितपिच्छभारान् HARIV. 8787. ÇIÇ. 4, 50. तु-
एतेन लिखेद्यदा स्वपिच्छानि (बलिभुक्) VARĀH. BRH. S. 94, 31. पामामे
पामामे पिच्छमैकैकं परित्यजति (हेमाः) PAÑKĀT. 173, 9. Vgl. नील०. pl.
das Gefieder eines Pfeils Schol. zu KĀTJ. ÇR. 13, 3, 13. Flügel H. 1317.
an. 2, 64. HALĀJ. 2, 84. Schwanz überh. m. H. an. MED. m. n. TRIK. 3,
3, 80. n. = चूडा Huarbüschel auf dem Kopf MED. — 2) f. घ्रा AK. 3, 6,
4, 9. a) Schleim von Reis und andern Fruchtkörnern P. 5, 2, 100. = भ-
क्तमण्ड, मण्ड, भक्तसंभूतमण्ड TRIK. H. an. MED. HĀR. 137. ०वस्ति etn
schleimiges Klystier सु०. 2, 192, 15. 204, 5. 205, 4. 438, 5. 439, 17. — b)
das Gummi von Bombax heptaphyllum AK. 2, 4, 2, 27. H. an. MED. —
c) der Speichel der Schlangen HĀR. 230. — d) = क्लृा Klumpen, Masse,
Menge H. an. MED. HĀR. — e) Wade VARĀH. BRH. S. 58, 17; vgl. पिच-
ण्डिका, पिण्डिका. — f) = कोश H. an. MED. HĀR. Scheide Wils. — g)
= पूग Betelnuss H. an. MED. HĀR. — h) = पङ्क्ति Rethel. — i) eine best.
Krankheit der Füße bei den Pferden H. an. MED. — k) = मोचा H. an.
MED. Musa sapientum Wils. — l) = शिंशया Dalbergia Sissoo Roxb.
ÇABDAR. im ÇKDR. — m) Harnisch HĀR. — n) = पिच्छल H. an.

पिच्छक (von पिच्छ) 1) Schwanzfeder: काकालूकस्य पिच्छकैः Verz. d.
Oxf. H. 98, b, 1. Am Ende eines adj. comp. in चित्र० Pfau. — 2) f. पि-
च्छिका die zu einem Büschel zusammengebundenen Schwanzfedern
eines Pfauen bei Gauklern: पिच्छिकां ध्रमयिता (ऐन्द्रजालिकः) RATNĀV.
88, 6. 90, 3. 92, 2 (nach ÇKDR. = चामरविशेष). स तां दृष्ट्वैव रूपेण जगच्चित-
यमोहिनीम् । तोभं जगाम कामैन्द्रजालिकस्येव पिच्छिकाम् ॥ KATHĀS. 30,
3. DAÇAK. 46, 1 v. u.

पिच्छवाण (पि० + वाण Pfeil) m. Falke RĀĀN. im ÇKDR.

पिच्छल 1) adj. schleimig, schlüpfzig, schmierig MED. l. 114. MBH. 14,
1416. ÇAMK. zu KHĀND. Up. 8, 14. — 2) m. N. pr. eines Nāga aus Vā-
suki's Geschlecht MBH. 1, 2147. — 3) f. घ्रा a) N. verschiedener Pflan-
zen: Dalbergia Sissoo Roxb., Bombax heptaphyllum, Basella lucida oder
rubra MED. — b) N. pr. eines Flusses MED. MBH. 6, 336 (VP. 183). —
Wohl eine falsche Form für पिच्छल, welche Lesart auch ÇKDR. und